ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΝΟΙΚΤΗ ΠΛΗΓΗ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλέως νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Αὐστρίαν, τὴν ἐπομένην τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν συνέλευσιν τοῦ ΟΗΕ, σημαίνει ὅτι ἡ ἐπικειμένη συζήτησις τοῦ Κυπριακοῦ ἐκρίθη ὡς λόγος διὰ τὴν ἀναβολὴν ρυθμίσεως τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος. Ἐν τούτοις, ἀντὶ νὰ μένῃ ἀνοικτὴ ἡ πληγή, θὰ ἦτο συμφέρουσα εἰς τὸ ἔθνος ἡ ἄμεσος προκήρυξις ἐκλογῶν, ἵνα ὑπάρξῃ κυβέρνησις ἔχουσα ἐπαφὴν μὲ τὸ λαϊκὸν φρόνημα καὶ ἱκανὴ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα σθεναρῶς, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς συζητήσεως. Καὶ ἡ ὥρα αὐτὴ θὰ καθυστερήσῃ, διὰ τυπικοὺς λόγους, τόσον, ὥστε εἴχομεν τὸν καιρὸν νὰ ρυθμίσωμεν τὰ τοῦ οἴκου μας, ἀντὶ νὰ ἀφεθῇ ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἰς διαρκῶς προϊοῦσαν ἀποσύνθεσιν.

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Ὁ κ. Παπάγος δὲν ἐδιάβασεν ὁ ἴδιος τὸ διάγγελμά του εἰς τὸν ραδιοσταθμὸν τῶν Ἀθηνῶν. Οὔτε καὶ τὸ ἔγραψεν ὁ ἴδιος. Λοιπόν, αὐτὸ τὸ διάγγελμα, τοῦ ὁποίου ἡ εὐθύνη ἐπερρίφθη εἰς τὸν στρατάρχην ἀπὸ τοὺς στενοὺς συνεργάτας του, λέγει ὅτι «θὰ δυνάμεθα νὰ ὁμιλῶμεν πάλιν περὶ Ἑλληνο—Τουρκικῆς φιλίας» ὅταν δοθοῦν ἀποζημιώσεις, τιμωρηθοῦν οἱ ὑπεύθυνοι τῶν ἀγριοτήτων καὶ ἱκανοποιηθῇ ἡ ἐθνική μας φιλοτιμία. Περὶ Κύπρου, σιωπή. Καὶ ὅμως, τὸ Κυπριακὸν εἶναι ἡ πηγὴ τῶν γεγονότων. Καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας εἶπε καθαρὰ ὅτι ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν νὰ ζητοῦμεν τὴν Κύπρον, δὲν πρέπει νὰ περιμένωμεν φιλίαν ἀπὸ τὴν Τουρκίαν. Πρέπει νὰ διαλέξωμεν τὴν Κύπρον ἢ τὴν φιλίαν των. Πῶς λοιπὸν ἡμεῖς λέγομεν ὅτι θὰ ἔχωμεν φιλίαν μόνον ὅταν πληρώσουν οἱ Τοῦρκοι ἀποζημιώσεις; Ἔπρεπε νὰ τοὺς εἴπωμεν καθαρὰ ὅτι φιλία θὰ ὑπάρξῃ, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων, τῶν κυρώσεων καὶ μιᾶς αἰτήσεως συγγνώμης διὰ τὰ γενόμενα, μόνον ἐὰν παύσουν νὰ γίνωνται ὄργανα τῶν Ἄγγλων δυναστῶν τῆς Κύπρου καὶ ἐὰν δηλώσουν ὅτι δέχονται τὴν αὐτοδιάθεσιν τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, ὁπότε Ἕλληνες καὶ Μουσουλμᾶνοι θὰ λύσουν φιλικῶς ὅλα τὰ ζητήματα τῆς διοικήσεώς των. Χωρὶς λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ, δὲν δύναται νὰ γίνεται λόγος περὶ φιλίας καὶ πέφτει πολὺ «ἔξω» ἡ Κυβέρνησις ἐὰν πιστεύῃ τὸ ἀντίθετον.

ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ

Διατί νὰ μένῃ σήμερα ὁ κόσμος κλεισμένος εἰς τὰ σπίτια του καὶ νὰ μὴ ξεχυθῇ εἰς τοὺς δρόμους, ἵνα διατρανώσῃ ἐνεργητικῶς τὴν ἀγανάκτησίν του; Ὁ κ. Προωθυπουργὸς ἔδωσε συγχαρητήρια εἰς τὸν λαὸν διὰ «σύνεσιν» καὶ «ψυχραιμίαν» καὶ «αὐτοκυριαρχίαν». Μήπως δὲν τὰ πιστεύει αὐτὰ τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα καὶ φοβεῖται παρεκτροπὴν τοῦ λαοῦ; Ἡμεῖς, ἐξομολογούμεθα τὴν ἁμαρτίαν μας, δὲν ἐννοοῦμεν αὐτὰς τὰς διαμαρτυρίας στὰ «μουσκέματα», αἱ ὁποῖαι ἐνθυμίζουν τοὺς χρόνους, ποὺ ἦσαν ὅλα «σιωπηλά».

Γιατί τάσκιαζε ἡ φοβέρα καὶ τὰ πλάκωνε ἡ σκλαβιά. Ἐκείνην τὴν ἐποχὴν θέλομεν ν' ἀναπαραστήσωμεν;

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ

Τὸ «Ἔθνος» γράφει ὅτι τὸ διάγγελμα τοῦ Βασιλέως, «διὰ τὸ ὁποῖον εἶναι ὑπεύθυνος ἡ Κυβέρνησις, ποὺ τὸ εἰσηγήθη, θὰ ἠδύνατο νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς κήρυγμα ὑποχωρητικότητος, ὡς κήρυγμα ἡττοπαθείας ἀπαράδεκτον διὰ τὸν ἑλληνικὸν Λαό». Πότε θὰ ἐγίνετο αὐτὴ ἡ ἑρμηνεία; Ὅταν θὰ ἀπεδεικνύετο ὅτι ἡ περικοπὴ τοῦ διαγγέλματος περὶ τῆς ὑπάρξεως φίλων τῆς Ἑλλάδος «μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν», εἰς τοὺς ὁποίους δυνάμεθα νὰ βασιζώμεθα, εἶναι τελείως ἀβάσιμος καὶ εἰ ἐν λόγῳ «φίλοι» δὲν ἀλλάξουν πολιτικὴν ἔναντι τῆς Ἑλλάδος. Συγκεκριμένως ἐὰν ἡ Ἀμερικὴ ἀντιληφθῇ «τὸ χάος εἰς τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ καὶ τὴν περιοχὴν μας καὶ τὴν Εὐρώπην ἴσως ἡ ἀποχή τη, ἀπὸ τὰ ἐημιουργηθέντα ζητήματα —ἀποχὴ ἐνθαρρύνουσα τοὺς κακοποιοὺς ἐντὸς τῆς Συμμαχίας καὶ ἐμπνέουσα τοὺς ἐξωθεν ἐχθροὺς τη». Ἂς ἀνομείνωμεν, λοιπόν, τὴν ἀπόδειξιν ἀπὸ τὴν Ἀμερικήν.

Η ΜΕΣΗ ΟΔΟΣ

Ὀρθῶς ἡ «Βραδυνὴ» τῶν Ἀθηνῶν, ἀπορρίπτουσα καὶ τὴν ἁπλῆν σκέψιν στροφῆς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πρὸς τὴν Μόσχαν, γράφει ὅτι ὑπάρχει καὶ μέση ὁδός.

«Ἡ ὁδὸς αὕτη—γράφει—διέρχεται μεταξὺ τῶν δύο παρατάξεων. Ἀρχίζει ἐν Εὐρώπῃ ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν—δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὴν μὴ ἀνόμη λαβοῦσαν σάρκα καὶ ὀστᾶ γερμανικὴν εὐδετερότητα—διέρχεται διὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας, διακόπτεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ συνεχίζεται ἐν Ἀσίᾳ εἰς τὰ Ἀραβικὰ κράτη καὶ φθάνει μέχρις Ἰνδιῶν, πιθανῶς δὲ καὶ μέχρις Ἰαπωνίας. Ἀπὸ τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς καὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ μέχρι τῆς Δύσεως. Δὲν εἶναι καθόλου εὐκαταφρόνητος εἰ, συνασπισμὸς εὐδετέρων κρατῶν, τῶν ὁ οἱων εἰ λαοὶ φθάνουν τὰ χίλια ἑκατομμύρια ψυχῶν, δηλαδὴ πλέον τοῦ ἑνὸς τετάρτου τῆς οἰκουμένης γῆς. Δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονηθῇ ὅτι ἐὰν ὁ πολογίζονται αἱ χῶραι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς αἱ ὁποῖαι δὲν μετέχουν οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου τῶν δύο συνασπισμῶν».

Ἀλλά, ἡμεῖς θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οὔτε καὶ αὐτὴν τὴν μέσην ὁδὸν δὲν εἶναι ἀνάγκη ν' ἀκολουθήσῃ, ἀπορριπτέως, ἡ Ἑλλάς. Φθάνει μόνον νὰ τὸ διακηρύξῃ, διὰ νὰ κάμῃ τοὺς περιφήμους συμμάχους μας νὰ σκεφθοῦν διαφορετικὰ περὶ Ἑλλάδος. Ἀλλά, βέβαια, ὅταν ἀκούουν ὅτι μᾶς ἔχουν δουλεμένα τὰ «κοτὲ τσουβάλι» δὲν πρόκειται νὰ συγκινηθοῦν καὶ νὰ δώσουν δικαιοσύνην.

ΟΙ ΣΤΑΥΡΟΙ

Ἡ «Νταίηλυ Μαίηλ» τοῦ Λονδίνου, διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀχάριστον ἀπέναντι τῆς Ἀγγλίας ἐδημοσίευσεν ἕνα σχέτσο εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον σχεδιασθῆ οἱ σταυροὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πεσόντων Ἄγγλων. Ἀλλὰ ὑπάρχουν ἀσυγκρίτως πολυαριθμότεροι σταυροὶ Ἑλλήνων πεσόντων παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἄγγλων—ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι καὶ ὁ πόλεμος ἐκεῖνος ἐξυπηρέτει τοὺς Ἄγγλους—ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν. Οἱ Τοῦρκοι ὅμως ἔχουν νὰ παρουσιάσουν σταυροὺς παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἄγγλων; Ἦσαν πάντοτε ἐχθροὶ τῶν Ἄγγλων καὶ ὅμως αὐτοὺς ἄγκαλιάζουν τώρα...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ

Ἐπετράπη εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς τοῦ Κλιμακίου ΝΔΤΟ εἰ, Σμύρνην νὰ συλλοφορῶν εἰς τὴν πόλιν. Μεγάλο κατόρθωμα αὐτό. Μόνον ἐὰν ἀναφέρῃ ἡ εἴδησις ἐὰν οἱ ἀξιωματικοί μας οἱ ὁποῖοι ἕως τώρα ἔμεναν κλεισμένοι εἰς τὸ στρατηγεῖον, θὰ κυκλοφορῶν ἐφεξῆς εἰς τοὺς δρόμους μὲ πολιτικὰ ρούχα ἢ μὲ γκελεμπίες, διὰ λόγους ἀσφαλείας.

Ἐγγραφαὶ εἰς τὸ Ὠδεῖον

Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου (Γερμανοῦ 18)

Καθ' ἑκάστην 10—1 μ.μ. καὶ 5—8 μ.μ.

Λῆξις ἐγγραφῆς παλαιῶν μαθητῶν 30 Σεπτεμβρίου

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΔΡΑΣΤΑΙ, ΥΠΟΚΙΝΗΤΑΙ ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ

Μία βουβαμάρα μᾶς κατεχε τὰς τελευταίας δύο ἑβδομάδας μετὰ τὴν νύκτα τῆς 6ης Σεπτεμβρίου. Ἦτο αὐτὴ ποὺ φιμώνει τὴν ἀγανάκτησιν. Πνίγει τὴν ἀηδίαν. Ὑποτάσσει τὴν ἔξοψιν. Ἐπιβάλλει τὴν ἀνοχήν. Τὴν πολιτισμένην, τὴν χριστιανικὴν ἀνοχήν. Ἦτο ἡ βουβαμάρα—ἐπογοήτευσις. Ὄχι δι' ἡμᾶς; εὖτε διὰ τὰ παθήματά μας. Ἀπογοήτευσις διὰ τὸ κατάντημα τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ κατάντημα τοῦ φίλου καὶ συμμάχου λαοῦ. Τοῦ λαοῦ ποὺ ὑποτίθεται ὅτι εἶχε δώσει ἐξετάσεις καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν χορείαν τῶν πολιτισμένων λαῶν. Ἀλλ' ἀπέδειξε καὶ πάλιν ὅτι εἶναι ὄχλος καὶ δοῦλος τῶν ἀπαισίων ἐνστίκτων τοῦ κτήνους. Στίφη ἀούντακτα ποὺ ὅταν σηκώσουν κόκκινο μπαϊράκι γίνονται λαίλαψ πάθους, ὀργῆς καὶ μίσους. Θηρία μαινόμενα.

* * *

Πόσο γελάσιμο ὁ κόσμος!... Ἐνόμισεν ὅτι οἱ βάρβαροι διὰ παντὸς ἀπῆλθον. Τοὺς ἀναζητοῦν εἰς τὰς ζούγκλας οἱ ἱεραπόστολοι μὲ ὅπλον τὸν τὴν Ἀγάπην. Μὰ οἱ βάρβαροι νάτοι. Ἦσαν ἐδῶ δίπλα μας. Καὶ ἦλθαν πλάϊ μας μὲ τὴν χλαμύδα τοῦ φίλου καὶ τὴν μάσκαν τοῦ συμμάχου. Ἀὲ τὸν βάρβαρον ἡ φιλία καμουφλάρει πολὺ καλὰ τὴν ζηλοφθονίαν καὶ τὸ πρωτόγονόν του μῖσος. Αὐτὸ δὲν ἠθελήσαμεν οὔτε νὰ τὸ φαντασθῶμεν. Ἀπεκαλύφθημεν, τοῦ ἐκάναμεν μίαν ἱπποτικὴν ὁπόκλισιν καὶ τὸν ἐνηγκαλίσθημεν ὡσὰν ἀδελφόν. Ἀπεκαλύφθημεν μὲ συγκίνησιν πρὸ τοῦ θαύματος ποὺ ἐπιστεύψαμεν ὅτι εἶχε συντελεσθῆ. Ἀλλ' ἠπατήθημεν. Κανὲν δὲν εἶχε γίνει θαῦμα. Οἱ βάρβαροι παρέμειναν βάρβαροι. Τοὺς ἐστράβωνε τὸ φῶς. Αὐτὸ ποὺ ἐπεριποιοῦν νὰ τὸ ἀντικρύσουν κατάματα. Τοὺς ἔβλαπτεν ἡ ἐημοκρατία. Αὐτή τῶν, ἔστω, ἡ δημοκρατία ποὺ δὲν τοὺς ταιριαζεν ἀνόμη. Καημένε Κεμάλ!.. Βούνευρον καὶ καρπαζιά. Χαμχλῆκι αἰώνιον εἶναι αὐτὸ ποὺ μόνον τοὺς ταιριάζει.

* * *

Δυποῦμεθα κατάκαρδα. Ὄχι αὐτούς. Ὄχι τοὺς βαρβάρους ποὺ εἶναι ἀνίκανοι οἱ ἴδιοι δι' ἓν τοιοῦτον συναίσθημα. Δυποῦμεθα τὸν ἑαυτόν μας. Δυποῦμεθα διὰ τὴν ἄδολον εὐπιστίαν μας. Ἐπιστεύσαμεν ὅτι ἠμπορεῦουν καὶ οἱ βάρβαροι ὡσὰν τὰ θηρία τοῦ τσίρκου. Ἀλλ' ἡ ἀντίθετος διαπίστωσις τῆς ἀποφράδος νυκτὸς τῆς 6ης Σεπτεμβρίου, μᾶς ἐγέμισεν μὲ ἀπογοητευτικὴν ἀηδίαν. Ἡ διαπίστωσις ὅτι δυνατὸν ὅλα τὰ θηρία νὰ ἐξημερῶνονται, εὐχῆ ὅμως καὶ οἱ βάρβαροι. Καὶ ὅπως τότε ἐχάρημεν μὲ τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι ἔγιναν φίλοι, οὕτω καὶ τώρα μᾶς λυπεῖ τὸ ἀντίθετον. Καὶ ἡ χαρά μας καὶ ἡ λύπη μας ὑπῆρξε καὶ εἶναι χωρὶς προσδοκίαν ἀμοιβῆς. Γιώρισμά μας πάντοτε ἡ ἀνιδιοτέλεια. Καὶ ἀπάντησίς μας εἰς τὸν ἐαφνιδιασμὸν τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ἡ συνετὴ βουβαμάρα μας τὸ δύο ἑβδομάδων.

Ἡ βουβαμάρα ποὺ φιμώνει τὴν ἀγανάκτησιν, πνίγει τὴν ἀηδίαν, ὑποτάσσει τὴν ἔξοψιν, ἐπιβάλλει τὴν πολιτισμένην ἀνοχήν. Τὸ νὰ ζητῶμεν ἀπὸ ἀποδιδειγμένους βαρβάρους νὰ τὸ ἀναγνωρίσουν, θὰ ἦτο οὐτοπία. Ἠξεύρουν νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐννοήσουν οὐτοὶ ὅτι ὅλα μας τὰ πηγαῖα αἰσθήματα ἦσαν διὰ τὴν φιλίας μόνον τὴν τιμὴν καὶ διὰ τῆς συμμαχίας τὴν ἀγνὴν ἐδέαν;

* * *

Ὅμως σήμερον εἶναι ἡ ἡμέρα ἐκδηλώσεως τοῦ Πανελληνίου. Ἡ βουβαμάρα θὰ λυθῇ καὶ ἡ σύγκρισις θὰ μείνῃ. Σύσσωμος ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος κατέρχεται εἰς ἐπιβλητικὴν διαμαρτυρίαν. Καὶ καταγγέλλει ἐνώπιον ὅλου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου. Μὲ λυμένην τὴν σιωπήν. Μὲ ἀφηνιασμένην τὴν ἀγανάκτησιν. Μὲ ἐκδηλον τὴν ἀηδίαν. Μὲ πηγαίαν τὴν ἔξαψιν. Μὲ ἀποκεκηρυγμένην τὴν ἀνοχήν. Διαμαρτύρεται καὶ καταγγέλλει τοὺς δανδαλισμοὺς τῶν βαρβάρων. Τὴν ἐκ βάθρων προσχεδιασμένην καταστροφὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Βασιλίδος καὶ τῆς Σμύρνης. Τὴν σφαγήν, τὴν ἐρήμωσιν, τὸ γκρέμισμα καὶ χάλασμα παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ. Τοὺς ἐμπρησμοὺς καὶ τὴν βεβήλωσιν τῶν χριστιανικῶν ναῶν. Τὴν σύλευσιν ἱερῶν τάφων. Τὴν ἐπαίσχυντον ταπείνωσιν τοῦ γοήτρου Ἑλλήνων Ἀξιωματικῶν ὑπηρετούντων ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ συμμαχικοῦ Στρατοῦ.

Καταγγέλλει τὴν ποταπότητα τῶν συμμάχων του. Τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀχαρίστων Ἄγγλων.

Καταγγέλλει καὶ παραδίδει εἰς διεθνῆ κατακεραυνωμὸν τοὺς Ἄγγλους, τοὺς ἠθικοὺς αὐτουργοὺς τῶν γεγονότων τῆς νυκτὸς τῆς 6ης Σεπτεμβρίου.

Καταγγέλλει τὴν ἔνοχον σιωπὴν τῶν Ἀμερικανῶν. Τὴν ἔνοχον ἀδιαφορίαν των, ἐνῷ ὁ ἡγετικός των ρόλος ἐπιβάλλει τεραστίας εὐθύνας.

* * *

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν δέχεται προσβολὴν τῆς τιμῆς του. Πολλὰ ἔδωσε μαθήματα ἐπ' αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν συμμαχικὴν καὶ πρὸς τὴν ἀντίθετον παράταξιν.

Ὅλος του ὁ βίος εἰς τὴν γωνίαν αὐτήν, τὴν κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὸ μαρτυρεῖ.

Ἀπαιτεῖ λοιπὸν σήμερον νὰ τοῦ ἀποδοθῇ ἡ δικαιουμένη θέσις ἐντὸς τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῶν συμμάχων λαῶν. Ἀπαιτεῖ σεβασμὸν καὶ ἀναγνώρισιν τοῦ ρόλου του ἐντὸς τῆς κατίας καὶ ζωτικῆς γεωγραφικῆς θέσεως τῆς χώρας του. Ὁ ἰδεαλισμὸς καὶ ἡ ἐθελοθυσία του εἶναι ἀρεταὶ ἑλληνικαί. Δὲν εἶναι ἀδυναμία ὡς τὴν ἐκλαμβάνουν οἱ στυγνοὶ διπλωμάται τοῦ Λονδίνου καὶ οἱ βάρβαροι ὑπηρέται των τῆς Ἄγκύρας. Ραπίσματα, ἐκβιασμοὶ ἢ διλήμματα δὲν χωροῦν εἰς λαὸν ὑπερήφανον μὲ ἀκατάλυτον τὴν πίστιν εἰς τὴν ζωτικότητά του ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ συντριβῇ οἱαδήποτε σαηνοθετημένη σκευωρία. Ἂς τὸ βάλουν καλὰ εἰς τὸν νοῦν των οἱ ἀπαίσιοι Ἄγγλοι, οἱ βάρβαροι Τοῦρκοι καὶ οἱ χλιαροὶ Ἀμερικανοί. Οἱ βάρβαροι καὶ Σία.

Pan de Lis

ΝΕΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΡΤΗΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΜΟΣΧΑ. (Ἀθ. ἀπηρ.). Εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ μεταξὺ Μπουγκούλμα καὶ Ἀλμετέβσκ περικυκλωμένη μὲ βασοφύτους λόφους εὑρίσκεται ἡ μεγαλυτέρα πόλις τῶν Ταταριαῖων πετρελαιοεργατῶν, τὸ Δτινογόρσκ.

Εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν ἐδῶ ὑπῆρχε ἕνα μικρὸ χωριὸ ἡ Νέα Πισμιάνκα. Τώρα τὰ τετράγωνα τῶν κατοικιῶν ἐκτείνονται εἰς πολλὰς ἑκατοντάδας στρεμμάτων. Ἤρχισε ἡ οἰκοδόμησις τοῦ κεντρικοῦ τμήματος τῆς πόλεως μὲ πολυώροφα κτίρια. Ἑκατοντάδες διαμερισμάτων ἔχουν ἐφοδιασθῆ μὲ γκάζι καὶ ἄλλα κομφόρ.

Διὰ μέσου τῆς πόλεως διέρχεται ἡ νέα σιδηροδρομικὴ ἀριτηρία Ἀγρίζ—Πρόνινο—Σουργκούτ.

Εἰ; τὴν πόλιν ὑπάρχουν 12 σχολεῖα. Ἐπίσης λειτουργοῦν τεχνικὴ καὶ ἰατρικὴ σχολαί, παράρτημα ἀνωτάτης σχολῆς μηχανικῶν, πετρελαίου, μουσικὴ σχολή. Κατασκευάζονται στάδιον, Μέγαρον πολιτισμοῦ, δεκάδες οἰκιῶν κλπ.

Οἱ πετρελαιοεργάται τοῦ Δενινογόρσκ εἰς σύγκρισιν μὲ τὸ προηγούμενον ἔτος ἐοιπλασίασαν τὴν ἐξόρυξιν πετρελαίου.

Ἐπίσης εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Καπαρντίν ἀνεφανίσθησαν νέαι πόλεις, ἡ Τιρνιαοὺζ καὶ τὸ Ντοξούκινο. Εἰς τὴν Τιρνιαούζ, ἡ ὁποία οἰκοδομήθη εἰς τὴν χαράδραν τοῦ Μπαξάν, πλησίον τοῦ ὁμωνύμου ὑδροηλεκτρικοῦ σταθμοῦ, παρατηρεῖται ἐβδάστιος οἰκοδομικὸς ὀργασμός. Ἐξοπλίζονται σπίτια, ἐκπολιτιστικὰ καὶ νοσηλευτικὰ ἱδρύματα.

Εἰς τὴν πόλιν κατεσκευάσθη στάδιον, ἐτοποθετήθησαν ὑδαταγωγοὶ καὶ κεντρικὸ σύστημα θερμάνσεως.

Μὲ γρήγορον ρυθμὸν ἀναπτύσσεται καὶ ἐξωραΐζεται τὸ Ντουζούκινο. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἔχουν ἤδη οἰκοδομηθῆ μερικαὶ βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἐξοπλίζονται περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸ σπίτια καὶ ἄλλα κτίρια. Πολὺ σύντομα θὰ οἰκοδομηθῇ τὸ Μέγαρον Πολιτισμοῦ.

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Ἱερεῖς ποὺ κατηγγέλλοντο κατὰ τὸ 1916-17 διὰ νὰ πάρουν τὴν πελατείαν τῶν νεκρῶν!...

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

30ὸν

Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἔχει τὸν λόγον.

Περ. Ἰακ. Ἀργυρόπουλος. Κύριοι, ὁ λόγος μου ἐὰν θὰ εἶναι οὔτε ἐριστικὸς οὔτε κουραστικός, ὁ ὅτι ὡ; παρετήρησα, ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι ἐγκαταλείψαμεν τὸν ρητορικὸν στόμφον καὶ τὸν ἐνεσταρνίσθησαν οἱ νεώτεροί μας. Καὶ ἤδη εἰσέρχομαι ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ συζητουμένου θέματος.

Ἐξ ὅλης τῆς συζητήσεως, ἥτις ἐγένετο τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐν τῇ Βουλῇ περὶ φακέλλων, ἀπεκόμισα τὴν ἐντύπωσιν ὅτι θὰ ἦτο ὀυνατὸν νὰ ἀποφευχθῇ ὅλος αὐτὸς ὁ σάλος, διότι οὐσιαστικῶς δὲν νομίζω ὅτι ὑπάρχει διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀπόψεων τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Νομίζω, ὅτι ἐὰν ἡ ἀντιπολίτευσις ἤρχετο δι' ἀντιπροσώπου τη; καὶ ἐξέφραζε τὰς σκέψεις της καὶ προθέσεις της καὶ ἀπεδεικνύετο ὅτι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπεφυλακίσθησαν χιλιάδες κομμουνιστῶν καὶ ἤδη γίνεται ἐπανεξέτασις τῶν φακέλλων, θὰ ἐτελείωνε τὸ ζήτημα.

Συμφωνῶ κύριοι, εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶπε καὶ ὁ κ. Χαβίνης, ὅτι οἱ φάκελλοι τῶν ἐγκληματησάντων πρέπει νὰ παραμείνουν, ὅσον ἀφορᾷ ὅμως ὅλους τοὺς ἄλλους, πρέπει νὰ ἐπανερευνηθοῦν.

Δὲν βλέπω πρὸς τοῦτο δυσκολίαν τινά. Νὰ συγκροτηθοῦν δύο καὶ τρεῖς Ἐπιτροπαί, αἵτινες νὰ ἀπασχοληθοῦν μὲ τὸ θέμα αὐτό.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, καὶ ἔχω μίαν ἀπόδειξιν ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι ὅταν τὸ πρῶτον ἐνεφανίσθη τὸ ΕΑΜ, ὡ; Ἐθνικὴ ὀργάνωσις, ὅλοι ἔσπευσαν πρὸς αὐτό. Φέρω παράδειγμα δύο κομματάρχας ἐκ τῶν προαστίων, οἵτινες ἐπὶ 40 ἔτη ἦσαν πλησίον μου καὶ ἐξελεγόμην πρῶτος. Εἶχον υἱοὺς 16 θόν.

Δύνανται κάλλιστα νὰ ἐπανερευνηθοῦν καὶ ἐγὼ ὑποστηρίζω ὅτι πρέπει νὰ γίνουν ἕως τρεῖς ἐπιτροπαὶ μὲ ἕνα δικαστικὸν ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ περαίωσις τῆς ἐρεύνη;. Τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας συγκεντρώνει ἡ ἀστυνομία, τὰς λαμβάνει ἀπὸ πρόσωπα, ἀπὸ ἄτομα καὶ γνωρίζομεν ἀτυχῶς τὴν ἀδυναμίαν τῆς φυλῆς μας, τὸ φιλοκατήγορον διὰ νὰ μὴ εἴπω τὴν συκοφαντίαν.

Ὅταν τὸ 1917—20 ἡ τότε Κυβέρνησις Ἐλευθερίου Βενιζέλου μᾶς ἀπέστελλε σωρηδὸν εἰς τὰς νήσους; γνωρίζετε τί συνέβαινεν; Ἐμὲ μὲ εἶχον εἰς τὰ Χανιά, ὅπου ἔτυχον ἐξαιρετικῆς φιλοξενίας, καθ' ὅσον οἱ παραμείναντες εἰς τὴν Κρήτην Κρῆτες ἦσαν καλοί, οἱ κακοὶ εἶχον φύγει καὶ εἶχον κατακτήσει τὴν Ἑλλάδα, οἱ καλοὶ εἶχον μείνει. Τότε εἶχον συνεξορίστους τὸν στρατηγὸν Μεταξᾶν, τὸν ἀείμνηστον ναύαρχον Δαμιανὸν καὶ Ἐφέτας οἵτινες εἴχομεν χαρακτηρισθῆ ὅλοι ὡ; προδόται. Ἀλλὰ μαζὶ μὲ τοὺς; προδότας εἴχομεν ἱερεῖς, παντοπώλας, χωρικοὺ; ἐκ Λεβαδείας, καὶ ἀλλοῦ; Διότι ἐὰν εἰς ἕνα χωρίον ἦσαν τοὺς οἱ ἱερεῖς, ἔλεγεν ὁ ἕνας διὰ τὸν ἄλλον, ὅτι αὐτὸς εἶναι Βενιζελικὸς διὰ νὰ τοῦ πάρῃ τὴν πελατείαν τῶν νεκρῶν.

Λοιπόν, διατί νὰ μὴ δεχθῶ ὅτι τὰς πληροφορίας τὰς δίδουν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ καταγγέλλουν εἴτε ἀπὸ ἔχθραν, εἴτε ἀπὸ συμφέρον; Τὰς πληροφορίας αὐτὰς τὰς μεταφέρει ἡ ἀστυνομία εἰς τὰς ἐπιτροπὰς ἀσφαλείας ἢ τὰ συμβούλια νομιμοφροσύνη;. Νομίζω ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν καὶ τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν φακέλλων.

Σ. Ἀλλαμανῆς. Γνωρίζετε, κύριε συνάδελφε, ὅτι Ἀμερικανοὶ καὶ Ἄγγλοι ἀξιωματικοί, ὑπηρετοῦσαν ὁ, σύνδεσμοι εἰς τὸν ΕΔΑΣ;

Περ. Ἰακ. Ἀργυρόπουλος. Ὑπηρέτευ; ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας. Δὲν ἦσαν ἀξιωματικοὶ τοῦ μονίμου στρατοῦ; Πρέπει ὡρισμένα πράγματα νὰ λέγωνται. Ἐγὼ δὲν δεσμεύω κανένα, οὔτε τὴν Κυβέρνησιν. Εἶναι ἕνας ἁπλὸς βουλευτής, ἀλλὰ ὅταν ὁ ΕΛΑΣ μετεβλήθη εἰς κομμουνιστικὴν ὀργάνωσιν, οἱ Ἄγγλοι ἔρριχναν τὰ σακκίδιά των μὲ χρυσὰς λίρας εἰς τὰς ὀργανώσεις αὐτάς, τὰς ὁποίας ὑποστήριζον μὲ θερμὸν τρόπον. Ἐὰν ἐπάθαμε ζημιὲς ἀπὸ ἀεροπλάνα, τὰς ἐπάθαμεν, ὄχι ἀπὸ τοὺς Γερμανούς, ἀλλὰ ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι ὅπου περνοῦσαν ἐβομβάρδιζαν. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των, οἱ νεώτεροι, διότι ὅ,τι σᾶς λέγω εἶναι τὰ συμπεράσματα τῆς πείρας μου. Εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν τὸ ἴδιον ἐγένετο. Κατήρχοντο μὲ χιλιὰ δάσκανα ἀξιωματικοὶ ποὺ ἐπολέμησαν εἰς τὴν Ἀλβανίαν νὰ ἐνταχθοῦν εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἐκεῖ οἱ Ἄγγλοι τοὺς συνελάμβανον καὶ τοὺς ἀπέστελλον εἰς στρατέων. Τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἐπλανήθησαν καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ ΕΑΜ. Ἔπεσαν κατόπιν εἰς τοὺς δόλους τῶν κομμουνιστῶν καὶ εὑρέθησαν εἰς τὰ βουνά. Ὅταν τελικῶ